

Halil Sezai'nin Halleri

– AliKemal · 23 Ağustos 2016

Zekeriyaköy'e geliyordu. Arabasındaydı.

"Dur!" dedi şoförüne.

Yol kenarında bir alanda yırtık pırtık bir topun peşinde koşan çocukları seyretmeye başladı. Nostaljik bir mutluluk yaşıyordu, yıpranık futbol topu, eskiyip yıpranmış keten ayakkabılar, kanamış dizler, çığlıklar, kendi çocukluğundaki gibiydi her şey...

Aralarına katılıp onlarla birlikte oynamak istedi. Arabasının kapısını açtı, bacağına aşağı sarkıttı.

"Gümp!"

Çocukların futbol topu suratının ortasında patladı. Topun yırtılıp kalkmış bir dilimi tam da gözüne isabet etmişti. Acıdan gözleri yaşardı.

"Özür dileriz abi!" diyerek koşup geldi çocuklardan biri.

Bir diğeri, "Aaa! Halil Sezai o!" diye çığlık attı.

Sahadaki çocukların hepsi birden koşarak gelmeye başladılar.

Halil Sezai, suratına çarpan topu eğilip aldı, arabasına girip kapısını hızla örttü. "Çabuk çek!" diye seslendi şoförüne.

Araba hızla hareket etti. Koşuşan çocuklar bu defa da aykırı seslerle arabanın peşinden koşmaya başladılar. Arkasındaki öfkelere gülerek uzaklaştı oradan.

"En yakın alışveriş merkezine, ya da spor mağazasına çek!" dedi şoförüne.

Büyük bir alışveriş merkezinin şubesi vardı hemen yakınlardaki ana caddede, önüne yanaştılar. Karşılaştığı ilk görevliye, "elinizde ne kadar futbol, basket, voleybol topu varsa çıkartın, alacağım!" dedi. Depodan altmış kadar top çıkartıldı; teslim edildi. Toplar arabanın bagajına, arka koltuklara tıklım tepiş konuldu.

"Şimdi de, az önce topunu çaldığımız çocukların yanına çek!"

Az önce toplarını çalıp kaçan arabanın geri geldiğini gören çocuklar yeniden bir araya toplanıp, karşı hücumu geçmeye hazırlandılar. Top hırsızı iyi bir cezayı hak etmişti; kimi küçük bir taş parçasını aldı eline, kimi bulduğu bir sopayı.

Araba önlerine gelip durduğunda açılan kapılardan ortaya saçılan topları gördüklerinde ellerinde tuttıkları taş ve sopalar belli etmemeye çalışılarak, usulca yere bırakılmaya başladı.

"İçinizden sözünü dinleyeceğiniz üç kişiyi yollayın buraya," dedi çocuklara.

En kabadayısından üç çocuk öne çıktı.

"Aradaki toplar sizin çocuklar. Hadi indirelim onları. Mahallenizde ne kadar çocuk varsa hepsine birer tane verin emi..."

Sevinç çığlıkları arasında topların arabadan indirilişini, paylaşılışını seyretti biraz, sonra arabasına döndü, "gidelim!" dedi şoföre.

Arkasında sevinç çığlıkları atarak el sallayan çocuklara o da el sallayarak uzaklaştı oradan.